

Kompensáció a bérjövödelmeknél. Ki jár jól? (2011.02.18.)

Az mára már nyilvánvalóvá vált, hogy a 2011-es adójogszabályok alapján vannak, akik rosszul járnak. Ez a kör jól behatárolható. Ők a bérből-fizetésből élők, akik nem jogosultak családi kedvezményre és havi jövedelmük nem éri el a 294 ezer forintot. A legnagyobb nettó jövedelem csökkenés 210 ezer forintos havi jövedelemnél következik be: 5 763 forinttal kevesebb kerül a borítékba. A nettó jövedelem csökkenés oka is egyértelmű. Nem az egykulcsos adó miatt csökken a nettó jövedelem, hanem az adójóváírás havi mértékének és a jogosultsági határ csökkentésének, továbbá a nyugdíjjárulék fél százalékos emelésének eredményeként.

A kormány azt ígérte, hogy senki sem jár rosszabbul. Ezt az ígéretét még jóval a tavaly decemberi bérmegállapodás előtt tette, tehát akkor még biztosan nem számíthatott egy jövőbeli tárgyalás eredményére. A megoldás kézenfekvő: ha az adójóváírás összegét 14 500 forintban és a jogosultsági határt 3 100 000 forintban határozta volna meg a jogalkotó 2011-re, akkor matematikailag kimutathatóan senki sem járna rosszul. Miért nem ezt az utat választotta a kormány? Az ok nyilvánvaló lesz, ha egy kicsit matekozunk. A kormány a munkaadóktól várja el a kompenzációt. A legmagasabb kompenzációs összeg 210 ezer forintos havi jövedelemnél szükséges, havonta 12 300 forint. A munkáltató összes költségét úgy kapjuk, ha ehhez hozzászámoljuk a 27 százalék Tb járulékot és a 1,5 százalék szakképzési hozzájárulást: 15 805 forint. Tehát a munkáltatónak 15 805 forintjába kerül, hogy kompenzáljon 5 763 forint nettó bércsökkenést.

A munkavállaló a 12 300 forint bruttó kompenzációból csak 5 763 forintot kap meg. A 12 300 forintból levont 6 537 forint a költségvetést gazdagítja. Ha a költségvetési bevételhez hozzáadjuk a munkáltatói (27% + 1,5%) 3 505 forint járulék terhet, akkor megállapíthatjuk, hogy a költségvetés több mint 10 ezer forint bevételhez jut azáltal, hogy a munkáltatókra hárítja saját ígéretének megtartását. Másképpen fogalmazva, ahhoz, hogy senki sem járjon rosszul, a munkáltatóknak úgy kellene hozzájárulniuk, hogy költségeik egyharmada kerülne a munkavállalójukhoz, kétharmada pedig a költségvetést gazdagítaná.

Angyal József okleveles adószakértő, matematikus